

[Propria w formacie pdf do pobrania](#)

[Obrzęd poświęcenia kadzidła](#)

VERBUM DOMINI

Léctio Isaíæ Prophétæ.

Is 60:1-6

Surge, illumináre, Ierúsalem: quia venit lumen tuum, et glória Dómini super te orta est. Quia ecce, ténebræ opérient terram et caligo pópulos: super te autem oriétur Dóminus, et glória eius in te vidébitur. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. Leva in circúitu óculos tuos, et vide: omnes isti congregáti sunt, venérunt tibi: filii tui de longe vénient, et fíliæ tuæ de látere surgent. Tunc vidébis et áfflues, mirábitur et dilatábitur cor tuum, quando convérsa fúerit ad te multitúdo maris, fortitúdo géntium vénerit tibi. Inundátio camelórum opériet te dromedárii Mádian et Epha: omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes.

R. Deo gratias

Powstań, Jeruzalem, i rozbłyśnij jasnością, bo przybywa światłość twoja i chwała Pańska weszła nad tobą. Bo oto ciemności okryją ziemię i mrok narody, nad tobą zaś wszędzie Pan i ujrzą w tobie Jego chwałę. I będą poganie chodzić w świetle twoim, a królowie w blasku twego wschodu. Podnieś wokoło twe oczy, a oglądaj: wszyscy ci zgromadzili się, do ciebie przybyli. Synowie twoi z daleka przybędą, a córki twoje z boku powstaną. Wtedy ujrzysz i promieniować będziesz radością. Zadziwi się i rozszerzy twe serce, gdy zwróci się ku tobie bogactwo morza, moc pogan do ciebie przybędzie. Niby potop przykryje cię mnóstwo wielbłądów, dromaderów z Madianu i Efy. Wszyscy z Saby przybędą, przynosząc złoto i kadzidło i głosząc chwałę Panu.

Sequéntia \square sancti Evangélii secúndum Matthaeum

R. Gloria tibi Domine!

Matt 2:1-12

Cum natus esset Iesus in Bétlehem Iuda in diébus Heródis regis, ecce, Magi ab Oriénte venerunt Ierosólymam, dicéntes: Ubi est, qui natus est rex Iudæórum? Vidimus enim stellam eius in Oriénte, et vénimus adoráre eum. Audiens autem Heródes rex, turbatus est, et omnis Ierosólyma cum illo. Et cóngregans omnes principes sacerdotum et scribas pópuli, sciscitabátur ab eis, ubi Christus nasceretur. At illi dixérunt ei: In Bétlehem Iudae: sic enim scriptum est per Prophétam: Et tu, Bétlehem terra Iuda, nequaquam mínima es in princípibus Iuda; ex te enim éxiet dux, qui regat pópulum meum Israel. Tunc Heródes, clam vocátis Magis, diligénter dídicit ab eis tempus stellæ, quæ apparuit eis: et mittens illos in Bétlehem, dixit: Ite, et interrogáte diligénter de púero: et cum invenéritis, renuntiáte mihi, ut et ego véniens adórem eum. Qui cum audíssent regem, abiérunt. Et ecce, stella, quam víderant in Oriénte, antecedébat eos, usque dum véniens staret supra, ubi erat Puer. Vidéntes autem stellam, gavísi sunt gáudio magno valde. Et intrántes domum, invenérunt Púerum cum María Matre eius, (hic genuflectitur) ei procidéntes adoravérunt eum. Et, apértis thesáuris suis, obtulérunt ei múnera, aurum, thus et myrrham. Et re sponso accépto in somnis, ne redírent ad Heródem, per aliam viam revérsi sunt in regiónem suam.

R. Laus tibi, Christe!

Gdy się tedy narodził Jezus w Betlejem Judzkim za dni króla Heroda: oto przybyli Mędrzy ze Wschodu do Jerozolimy mówiąc: «Gdzie jest on Król żydowski, który się narodził? Albowiem ujrzeliśmy gwiazdę Jego na wschodzie i przybyliśmy pokłonić się Jemu». A usłyszawszy to król Herod zatrwożył się i cała Jerozolima z nim. I zebrawszy wszystkich przedniejszych kapłanów i nauczycieli ludu, dowiadywał się od nich, gdzie się miał Chrystus narodzić. A oni mu rzekli: «W Betlejem judzkim; bo tak jest napisane przez Proroka: I ty Betlejem, ziemio judzka, żadną miarą nie jesteś najmniejsze między książętami judzkimi, albowiem z ciebie wynijdzie wódz, który by rządził ludem moim izraelskim». Wtedy Herod, wezwawszy potajemnie Mędrców, dokładnie dowiedział się od nich o czasie gwiazdy, która im się ukazała. A odsyłając ich do Betlejem, rzekł: «Idźcie, a wywiadujcie się pilnie o Dzieciątku, a gdy znajdziecie, oznajmijcie mi, abym i ja przybywszy pokłonił się Jemu». Oni tedy po wysłuchaniu króla ruszyli w drogę. A oto gwiazda, którą byli widzieli na wschodzie, wyprzedzała ich, aż zatrzymała się nad miejscem, gdzie było Dziecię. A ujrzawszy gwiazdę uradowali się radością bardzo wielką. I wszedłszy w dom znaleźli dziecę z Maryją, Matką Jego (tu się przyklęka) i upadłszy, pokłonili się Jemu. A otworzywszy skarby swe, ofiarowali Mu dary: złoto, kadzidło i mirrę. A otrzymawszy odpowiedź we śnie, aby nie wracali do Heroda, inną drogą powrócili do krainy swojej.

Homilia świętego Grzegorza, Papieża, Homilia 10. na Ewangelię

Jako to, najdrożsi bracia, słyszeliście z czytania Ewangelii: skoro narodził się Król Niebios – król

ziemski się zaniepokoił, gdyż zawsze ziemską wielkość się przeraża, gdy niebiańska wzniosłość się okaże. Musimy jednak zrozumieć, dlaczego gdy Odkupiciel się urodził, Anioł w Judei ukazał się pasterzom, a dla oddania Panu czci Mędrców ze Wschodu nie przyprowadził Anioł, lecz gwiazda? Dlatego, iż Żydom, jako korzystającym z rozumu, stworzenie rozumne, to jest Anioł, winno było ogłaszać Pana. Poganie zaś, ponieważ nie umieli korzystać z rozumu, znakami są przyprowadzeni do poznania Pana, nie głosem. Dlatego też mówi Paweł: Proroctwa są dane dla wiernych, a nie dla pogan, znaki zaś dla pogan, a nie dla wiernych, [1 Kor 14, 22] ponieważ tamtym dane są proroctwa jako wierzącym, a nie niewierzącym, tym zaś jako niewierzącym, a nie jako wierzącym są udzielane.